

Sygn. akt VIK 724/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Świderska

Protokolant Edyta Głogiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Świdnicy Wiesława Dworcza

po rozpoznaniu dnia 14 lutego 2014 roku sprawy karnej

P. S. (1) urodzonego (...) we W., syna S. i J. z domu K.

oskarżonego o to, że:

I. jesienią 2003r. w woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. C. (1) wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 2.000 gramów amfetaminy o łącznej wartości nie mniejszej niż 16.000 zł, w ten sposób, że nabył amfetaminę od S. L. (1), a następnie zbył innym nieustalonym dotychczas osobom, przy czym zarzucanego czynu u dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem o sygn. akt IIIK 261/96 Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 14 lutego 2000r. za czyn z art. 227§1 dkk i art. 199§1 kk oraz art. 205§1dkk i art.11§1 dkk w zw. z art.199§1dkk oraz 205§1dkk w zw. z art. 10§2 kk i art. 58 dkk oraz art. 60§1dkk na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył od 17 lutego 1997r. do 16 czerwca 1998r., od 16 lipca 1998r. do 29 lutego 2000r, oraz od 15 lutego 2001r. do 23 sierpnia 2002r.

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk

P. C. (1) urodzonego (...) we W., syna R. i C. z domu W.,

II. jesienią 2003r. w woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. S. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 2.000 gramów amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 16.000 zł, w ten sposób, że nabył amfetaminę od S. L. (1), a następnie zbył nieustalonym dotychczas osobom,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego ***P. S. (1)*** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, przyjmując iż oskarżony działał wbrew przepisom art. 21 -23 i art. 25 ustawy z dnia 24.04. 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i czyn ten stanowi występki z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24.04. 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 43 ust 3 ustawy z dnia 24.04. 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100(stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100(sto) złotych,

II. na podstawie art. 55 ust 3 ustawy z dnia 24.04 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego **P. S. (1)** nawiązkę w kwocie 2.500 zł (dwóch tysięcy pięćset złotych) na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) dla (...) we W., ul. (...), (...)-(...) W. na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii,

III. oskarżonego **P. C. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, przyjmując iż oskarżony działał wbrew przepisom art. 21 -23 i art. 25 ustawy z dnia 24.04. 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i czyn ten stanowi występki z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24.04. 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 43 ust .3 ustawy z dnia 24.04. 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4§1 kk wymierza mu karę 10(dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50(pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20(dwadzieścia) złotych,

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VIK 724/13

Ap V Ds. 25/11

UZASADNIENIE

odnośnie oskarżonego P. S. (1) (art. 423§1a kpk)

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy:

oskarżony P. S. (1) przebywał w Areszcie Śledczym we W. w 2000 roku. Wówczas poznał, przebywającego tam również, S. L. (1). Potem wspólnie ze S. L. (1) odbywał karę w Zakładzie Karnym nr 2 przy ulicy (...) we W.. Powszechnie wiadomym w zakładzie karnym było, iż S. L. (1) zajmuje się handlem narkotykami, w tym także na terenie zakładu karnego.

Oskarżony P. S. (1) zakład karny opuścił w 2002 roku i w połowie 2003 roku spotkał, znanego mu od lat 90-tych, P. C. (1) pseudonim (...). W czasie tego spotkania dowiedział się od P. C. (1), zajmuje się handlem narkotykami i że chciałby kupić amfetaminę. Oskarżony P. S. (1) zaproponował wówczas P. C. (1), że zna osobę, która zajmuje się handlem amfetaminą –S. L. (1). Oskarżony P. S. (1) postanowił odszukać S. L. (1). Spotkał go późnym latem 2003 roku i w rozmowie S. L. (1) potwierdził, iż nadal zajmuje się handlem narkotykami. Oskarżony P. S. (1) doprowadził do wspólnego spotkania ze S. L. (1). Spotkali się we W., w restauracji. S. L. (1) przyniósł próbkę amfetaminy i obiecał, że za jakiś czas może im dostarczyć większą ilość tego narkotyku. Rozmawiali najpierw o kilogramie, potem o dwóch kilogramach amfetaminy oraz o jakości tego narkotyku.

Po jakimś czasie doszło do kolejnego spotkania oskarżonego P. S. (1), P. C. (1) ze S. L. (2). Spotkali się w mieszkaniu P. S. (1) we W., przy ulicy (...). S. L. (1) przyniósł 1000 g amfetaminy, w dwóch paczkach. Podczas tego spotkania P. C. (1) zapłacił S. L. (1) 9 - 10 tysięcy za ten kilogram amfetaminy. Przy tej okazji P. C. (1) i S. L. (1) wymienili się numerami telefonów. P. S. (1) dostał za tę transakcję od P. C. (1) 1000 zł.

Narkotyk okazał się dobrej jakości i po około miesiącu doszło do kolejnej transakcji. P. C. (1) zaproponował, by oskarżony P. S. (1) odebrał od S. L. (1) narkotyki. P. C. (1) przekazał oskarżonemu pieniądze na amfetaminę i poznał P. S. (1) z chłopakiem o imieniu P., który miał odebrać narkotyki od oskarżonego i przekazać P. C. (1). S. L. (1) przekazał amfetaminę w ilości 1000 gramów w bramie jednego z domów przy ulicy (...) we W.. P. S. (1) zapłacił za narkotyki, zaś z pieniędzy zostało dla niego uzgodnione 1000 zł. Narkotyki, po otrzymaniu od L., oskarżony P. S. (1) przekazał P., a sobie pozostawił uzgodnione 1000 zł.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego P. S. –k. 1472-1474 (wg. nr a/o k. 3098 – 3100), k. 1645-1646 (wg. nr a/o k. 3824-3825), k. - (...),

- częściowo wyjaśnienia P. C. –k. 1607(wg. nr a/o –k. 3698), k. 2205,

- wyjaśnienia S. L. –k. 1256 (wg. nr a/o k. 2159), k. 2184 (wg. nr a/o k. 2184),

Oskarżony **P. S. (1)** jest stanu wolnego, ma dwoje małoletnich dzieci. Zamieszkuje we W.. Był uprzednio wielokrotnie karany m.in wyrokiem o sygn. akt IIIK 261/98 Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 14 lutego 2000r. za czyn z art. 227§1 dkk i art. 199§1 kk oraz art. 205§1dkk i art.11§1 dkk w zw. z art.199§1dkk oraz 205§1dkk w zw. z art. 10§2 kk i art. 58 dkk oraz art. 60§1dkk na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył od 17 lutego 1997r. do 16 czerwca 1998r., od 16 lipca 1998r. do 29 lutego 2000r. oraz od 15 lutego 2001r. do 23 sierpnia 2002r.

Ponadto wyrokiem w sprawie VII K 767/10 Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od końca 2003roku do dnia 29.04. 2004roku na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 50 zł.

Dowód:

- dane osobowe oskarżonego P. S. – k. 13049 (wg. nr a/o k. 2554),

- karta karna –k. 2129-2132 (tom XI)

- odpis wyroku w sprawie III K 261/98 - k. 1320-1327 (wg. nr a/o k. 2575-2581a),

Oskarżony **P. S. (1)** w postępowaniu przygotowawczym początkowo nie przyznał się do popełnienia czynu będącego przedmiotem postępowania i odmówił wyjaśnień (wyjaśnienia oskarżonego k. 1304-1305 wg. nr a/o k. 2554-2555).

Następnie w dniu 21.05.2011roku w toku postępowania przygotowawczego oskarżony P. S. (1) przyznał się do popełnienia przedmiotowego czynu. Wyjaśnił wówczas, iż podczas odbywania kary pozbawienia wolności w A. Śl. we W. w 2000 roku poznał S. L. (1). Wiadomym mu było, iż osoba ta zajmuje się handlem narkotykami na terenie zakładu karnego. Zakład karny opuścił w 2002roku i w połowie 2003roku spotkał znanego mu od lat 90-tych P. C. (1), z którym wcześniej nie robił żadnych „interesów”. W czasie tego spotkania dowiedział się od P. C. (1), że ten ma zapotrzebowanie na amfetaminę. Z rozmowy wynikało, że P. C. (1) zajmuje się narkotykami. Zaproponował wówczas P. C. (1), że ma wiedze o osobie, która zajmuje się handlem amfetaminą – miał na myśli S. L. (1). Postanowił go odszukać. Spotkał go późnym latem 2003roku i w rozmowie S. L. (1) potwierdził, iż nadal zajmuje się handlem narkotykami. oskarżony wyjaśnił, iż doprowadził do spotkania S. L. (1) z P. C. (1) we W., gdzie on był obecny podczas tego spotkania. Tam L. przyniósł próbkę i obiecał, że za jakiś czas może im dostarczyć większą ilość tego narkotyku. Rozmawiali najpierw o kilogramie, potem o dwóch kilogramach amfetaminy oraz o jakości tego narkotyku. Ponadto oskarżony P. S. (1) wyjaśnił, iż do kolejnego spotkania, po jakimś czasie, doszło w jego mieszkaniu we W. przy ulicy (...). S. L. (1) przyniósł 1 kg amfetaminy. W spotkaniu uczestniczył wraz z P. C. (1) i S. L. (1). Podczas tego spotkania C. zapłacił 9 albo 10 tysięcy za ten kilogram amfetaminy. Przy tej okazji C. i L. wymienili się numerami telefonów. Wyjaśnił, iż od C. za tę transakcję dostał 1000 zł. C. miał kogoś zawsze, kto amfetaminę od niego odbierał, on nosił przy sobie narkotyków, miał od tego zaufanych ludzi. Po sprawdzeniu narkotyk okazał się dobrej jakości i w niedługim czasie doszło do kolejnej transakcji, po około miesiącu. To C. zaproponował, by oskarżony tym razem odebrał od L. narkotyki, które C. miał odebrać od niego przez „zaufanego człowieka”. Przekazanie narkotyków odbyło się w bramie jednego z domów przy ulicy (...) we W.. Przed transakcją C. poznał go z chłopakiem o imieniu P., wręczył mu pieniądze tak odliczone, że po zapłaceniu za narkotyk zostało mu 1000 zł. Narkotyki, po otrzymaniu od L. przekazał temu P., a sobie wziął uzgodnione 1000 zł. Oskarżony P. S. (1) wyjaśnił, iż było potem jeszcze zapotrzebowanie na narkotyk, ale L. coś „przebąkiwał” o procesie produkcji. Wychodziło, iż po prostu narkotyku tego nie było, choć C. cały czas wyrażał potrzebę zakupienia amfetaminy w ilościach jak dotychczas (wyjaśnienia oskarżonego k. 1472-1474 wg. nr a/o k. 3098 – 3100).

Na rozprawie przed Sądem – oskarżony P. S. (1) także przyznał się do popełnienia zarzuconego czynu, podtrzymał wyjaśnienia złożone uprzednio. nadto wyjaśnił, iż cena amfetaminy była bardzo atrakcyjna, dlatego od C. dostawał po 1.000 zł (wyjaśnienia k. 1645-1646 - wg nr a/o k. 3824-3825- oraz k. 2205).

Analiza materiału dowodowego sprawy wskazuje, że sprawstwo i wina oskarżonego **P. S. (1)** odnośnie przypisanego mu czynu z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z 24.04.1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii - nie budzi żadnych wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny sprawy, Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżanego P. S. (1), częściowo wyjaśnieniach P. C. (1) i S. L. (4). Nadto odnośnie uprzedniej karalności oskarżonego – na prawomocnych wyrokach i aktualnej informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Pozostałe dowody wymienione w akcie oskarżenia – nie miały istotnego znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego sprawy w niniejszym zakresie.

Oskarżony **P. S. (1)** przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a złożone przez niego wyjaśnienia są zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym w sprawie. Wyjaśnienia powyższe w ocenie Sądu są wiarygodne, znajdują pełne potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebranym w sprawie, a w szczególności w wyjaśnieniach S. L. (1) i częściowo wyjaśnieniach P. C. (1) złożonych na rozprawie w dniu 14.02.2014 roku. W swoich wyjaśnieniach oskarżony P. S. (1) konsekwentnie i jednocznie podaje czas, miejsce i okoliczności związane z przekazaniem amfetaminy przez S. L. (4). Wskazuje na okoliczności, w których poznał S. L. (1) i uzyskanie wiadomości, iż jest on osobą, która handluje narkotykami. W tym zakresie brak było podstaw także do kwestionowania wiarygodności wyjaśnień P. C. (1) (choć ten początkowo nie przyznawał się do popełnienia czynu), jak i wyjaśnień odnośnie tego czynu – S. L. (1).

W świetle zatem powyższego należało uznać, iż oskarżony P. S. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24.04.1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. W sprawie – wobec treści przepisu art. 4§1 kk – w stosunku do działania oskarżonego należało zastosować ustawę obowiązującą uprzednio tj. w dacie czynu, albowiem była ona względniejsza dla oskarżonego. Czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożony jest karą grzywny i karą od 2 do 12 lat pozbawienia wolności, zaś czyn kwalifikowany wg. ustawy obowiązującej poprzednio, tj. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24.04.1997 roku przewiduje sankcję grzywny i kary pozbawienia wolności do lat 10.

Oskarżony P. S. (1) jesienią 2003r. w woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. C. (1) wbrew przepisom art. 21 -23 i art. 25 ustawy z dnia 24.04. 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 2.000 gramów amfetaminy o łącznej wartości nie mniejszej niż 16.000 zł, w ten sposób, że nabył amfetaminę od S. L. (1), a następnie zbył innym nieustalonym dotychczas osobom.

Podnieść należy, iż odnośnie czynu z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24.04.1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w postaci sprawczej „uczestniczenia w obrocie” nie jest konieczne wystąpienie skutku. Już sam fakt bowiem brania udziału w określonej transakcji realizuje formę sprawczą „uczestniczenia w obrocie” (postanowienie SN z 09.02.1011 roku V KK 288/10 Lex 783117).

Nie ulega wątpliwości, iż w tym przypadku zachodzi kwalifikowana postać tego występku tj. z ust. 3 art. 43 ww. ustawy. Znaczna ilość środków psychotropowych zachodzi – zgodnie z orzecznictwem - wówczas, gdy ilość narkotyku pozwala odurzyć co najmniej kilkadziesiąt osób (postanowienie SN z 23.10.2009 roku I KZP 10/09, Lex 518123). Przedmiotem czynu oskarżonego P. S. (1) była amfetamina w ilości nie mniejszej niż 2.000 gramów. W przypadku tego narkotyku przyjmuje się, iż tzw. „działka” to ilość już od 0,1 -0,2 grama. Zatem ilość narkotyków w przypadku czynu oskarżonego P. S. (1) była niewątpliwie znaczna, o czym oskarżony wiedział.

Oskarżony P. S. (1) wiedział także, iż przedmiotem transakcji jest amfetamina, a zatem substancja psychotropowa o jakiej mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 24.04.1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, bowiem jest wymieniona w załączniku nr 3 wykazu substancji psychotropowych, które określają substancje psychotropowe grupy II-P. Miał świadomość, co do faktu, iż obrót takim środkiem wymaga stosownego zezwolenia. Oskarżony nie spełniał oczywistego wymogu określonego w art. 21-23 i art. 25 ww. ustawy – w postaci zezwolenia wydanego na podstawie prawa farmaceutycznego. Zresztą oskarżony na takie pozwolenie nie powoływał się. Od początku działania wiedział o nielegalności obrotu tym narkotykiem. Uczestniczenie zaś oskarżonego w tym obrocie miało cel osiągnięcia korzyści majątkowej.

Mając zatem na względzie powyższe, Sąd uznał P. S. (1) winnym popełnienia występku z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24.04.1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 64§1 kk. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż przyjęto ustawę względniejszą dla oskarżonego, opis czynu zmodyfikowano w zakresie oznaczenia przepisów z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wbrew którym oskarżony działał. Przyjęto odpowiednio art. 21-23 i art. 25 ustawy z dnia 24.04.1997 roku.

Przy czym niewątpliwie oskarżony działał również w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64§1 kk. Po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, przed upływem 5 lat od odbycia kary ze sprawy III K 261/98 Sądu Okręgowego w Wrocławiu – ponownie dopuścił się przestępstwa podobnego tj. przestępstwa „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej” (art. 115 §3kk).

Uznając oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego czynu, Sąd na podstawie przepisu art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24.04.1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył karę - zgodnie z złożonym wnioskiem w trybie art. 387 kpk. Uznając przy tym, iż wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, któremu oskarżyciel się nie sprzeciwił – podlega uwzględnieniu.

Sąd uznał, iż kara 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł - jest adekwatna do stopnia winy (działał umyślnie i w zamiarze bezpośrednim) oraz społecznej szkodliwości czynu jakiego się dopuścił oskarżony. Należy bowiem uznać, iż społeczna szkodliwość tego rodzaju występku jest znaczna, bowiem ułatwia dostępność narkotyków. Z uwagi zatem na powyższe, wszelkie przypadki naruszenia ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii należy adekwatnie karać, aby wpływać wychowawczo i zapobiegawczo nie tylko na samego oskarżonego, ale także na innych potencjalnych sprawców, aby uświadomić im, że każdorazowe naruszenie porządku prawnego pociągają za sobą konsekwencje prawno-karne. Dodatkowo przy wymiarze kary jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt uprzedniej karalności oskarżonego, natomiast jako okoliczność łagodzącą przyjął fakt przyznania się P. S. (1) do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wobec uprzedniej karalności oskarżonego P. S. (1) (zarówno przed popełnieniem niniejszego czynu, jak i po jego popełnieniu) oraz działania w warunkach art. 64§1 kk – Sąd uznał, iż wobec oskarżonego nie zachodzą przesłanki z art. 69§1 i 2 kk. Zresztą wniosek o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy – nie zawierał rozstrzygnięcia opartego na zasadzie art. 69§ 1 i 2 kk.

Na podstawie art. 55 ust 3 ustawy z dnia 24.04 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekła od oskarżonego P. S. (1) nawiązkę w kwocie 2.500 zł, na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) dla (...) we W., ul. (...), (...)-(...) W., na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii.

Jednocześnie w oparciu o przepis art. 624§1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego P. S. (1) od ponoszenia kosztów sądowych, albowiem orzeczono wobec niego karę bezwzględną pozbawienia wolności, zatem będzie on pozbawiony możliwości zarobkowania.